

VOORBEELDEN

VAN

GEDICHTEN

EN

KENNISGEVING

GEDICHTEN

1

Uit de hoeken van mijn ogen
rolt mijn tastbaar verdriet.
Dit alles gebeurt stiekem,
zodat niemand het ziet.
Het vormt zich een baan over mijn wangen, tot
onderaan mijn kin,
ik probeer er tegen te vechten,
maar het heeft geen zin.
Het streelt nu ook mijn lippen
en ik proef het in mijn mond.
Het loopt over mijn handen,
valt te pletter op de grond.
Uit de hoeken van mijn ogen,
rolt mijn tastbaar verdriet.
Dit alles had ik willen delen...
maar momenteel lukt me dat niet.

2

Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf,
het is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls ontgaan,
je zegt ik ben moe, maar op een
keer ben je aan je laatste beetje toe.

3

"En dan gaat het licht uit.....
of gaat het licht aan"

4

Weggerukt uit ieders midden
maar alles draait voort
Je blijft in ons hart
daar waar je thuis hoort!
Weggerukt uit ieders midden
maar alles draait voort
Je blijft in ons hart
daar waar je thuis hoort!

5

Ik verlaat iedereen die mij lief heeft
En ik ga naar iedereen die mij lief had

6

Hij was het leven nog niet moe
Maar zijn lichaam was er wel aan toe

7

Niet te begrijpen, niet te bevatten...
Niet te begrijpen, niet te bevatten
We hebben pas nog fijn gepraat
Het noodlot lijkt niet in te schatten
Wat is het toch snel te laat

8

De oneindige wind waait door
mijn hart, lichaam en ziel
en brengt mij de adem
van een nieuw begin

9

Ieder afscheid op aarde
is een weerzien in de eeuwigheid

10

Zoals hij leefde
is hij heengegaan
Kalm en tevreden...

11

Nog heel even waren we samen
wel tranen, geen verdriet
bloemen om ons heen
de zon breekt door
alles lacht
het is goed

12

Ons zonnetje in huis
is achter de wolken verdwenen.
Maar zijn warmte zullen wij
altijd blijven voelen

13

Dat jij zo dichtbij ons kon zijn
maakte alles minder zwart
Echt sterven zul je voor ons nooit
omdat je voortleeft in ons hart

14

Jouw stem klinkt niet meer in ons midden...
Jouw stem klinkt niet meer in ons midden
Toch spreek je nog in ons hart

15

Ieder afscheid op aarde
is een weerzien in de eeuwigheid

16

Genoten heb ik van je humor
Gekoesterd heb ik me aan je warmte
Bewonderd heb ik je om je vechtlust
Dag lieve kanjer...

17

De wind
streelt als jouw hand
zacht langs m'n wang
de bladeren
fluisteren jouw naam
zacht in m'n oor
ondanks de pijn
van het gemis
hoor ik zeggen
ga door, ga door, ga door

18

En als ik ga, terwijl jij nog hier bent
weet dan dat ik verder leef,
vibrerend in een andere dimensie
achter een sluier voor jou verborgen.
Je kunt me niet meer zien,
maar heb vertrouwen.

Ik wacht op de tijd dat we weer samen
kunnen zweven, ons van elkaar bewust.
Tot dan, geniet ten volle van het leven.
En als je me nodig hebt,
fluister mijn naam in je hart
.....ik zal er zijn.

19

Het is tijd, ik moet nu gaan.
Ik zal geen afscheid nemen.
Kijk naar me uit in de regenbogen
hoog in de lucht als de zon weer opkomt
en de hele wereld nieuw is.
Kijk naar me uit en hou van me,
zoals ik van jou gehouden heb.

20

Als leven geen leven meer is,
verlangt het lichaam naar rust.

21

Met optimisme en moed
doorstond jij de strijd.
Toch verloren, maar uiteindelijk bevrijd.
Een paar dagen zijn nu om,
maar jij blijft leven voor ons.
We zullen je missen.....
Maar één ding verlicht de pijn,
de gedachte dat we ooit
weer samen zullen zijn.

22

Nooit zul je door de tuin meer lopen,
waar iedere bloem en iedere plant
getuigde van je verzorgende hand.
Een andere tuin ging voor je open.
Oh, die vertrouwde kleine dingen
Die je ze onopvallend deed,
die zullen we missen
tot dit leed verstild is tot de morgen.

23

Voor na de dood
spreken we een plek af.
Ergens diep in de tuin,
maar niet te ver van het huis.
Tussen de rododendrons
en de rozenhaag
zien we voor altijd hoe het was.

24

Wat is sterven anders dan naakt staan
in de wind en opgaan in de zon.
En wat is ophouden met ademen anders
dan de ademhaling bevrijden
uit haar rustloze getijden.
Opdat zij opstijgt, zich uitbreidt
En God ongehinderd zoekt.

25

Nu heeft de Heer je thuisgehaald,
zo vroeg al.
Zoveel goede dingen wou je nog doen.
Maar God bepaalt wanneer het leven
dat we ontvingen in eeuwige vreugde overgaat.
Het sterven in de heer is leven,
niet 't breken van de levensdraad,
maar hem die draad in handen geven.
Dan plotseling zien wij de zin:
God wond hem op en trok hem in.

26

Een beantwoord gebed.

Ik vroeg om kracht
en God gaf me moeilijkheden
om me sterk te maken.
Ik vroeg om wijsheid
en God gaf me problemen
om me te leren ze op te lossen.
Ik vroeg om voorspoed
en God gaf me hersenen en spieren
om mee te werken.
Ik vroeg om moed
en God gaf me angsten
om te overwinnen.
Ik vroeg om liefde
en God gaf me mensen met moeilijkheden
om te helpen.

Ik vroeg om gunsten en God gaf me kansen.
Ik kreeg niets waarom ik vroeg.
Ik kreeg alles wat ik nodig had.

27

Te moe om Gods Woord te lezen
bereikt mij geen enkele zin.
Maar, door Gods Geest onderwezen
slaap ik in Zijn schaduw in.

28

Zijn plek is leeg.
Zijn stem zwijgt.
Wij zwijgen Heer.

29

Je leefde voor God en de mensen.
Dat waren ook je enige wensen.
Rust nu maar uit bij God, je Heer,
want op aarde was je uitgeput.
Je kon niet meer.

30

Niemand weet wat leven is.
Alleen dat het gegeven is.
En dat van dit geheimenis
God het begin en einde is.

31

Rust zacht lieve moeder, amen.
Iedereen weet hoe jij hebt gevochten
en waar je werkelijk op hebt gewacht.
Deze lange strijd mocht je niet winnen.
Lieverd, we zullen je missen,
je bezorgdheid, je liefde en je lach.

32

Mijn voeten vertragen Heer.
Ik ben zo moe.
Ze willen enkel dragen Heer,
mij naar U toe.

33

Ik ben te moe om te spreken,
mijn denken schijnt stilgezet.
Vermoeidheid ligt als een deken
over mijn woordloos gebed.

34

Flink en moedig is moeder gebleven,
ondanks dat zij veel heeft gelden.

Leg nu uw moede hoofd teneer,
in het vertrouwen van de Heer.
Hij zal uw geloof niet beschamen.

35

Een doffe pijn, een leeg gevoel.
Een strijd tevergeefs gestreden.
Wat gisteren nog toekomst leek,
is nu verleden.....

36

Heel bijzonder, heel gewoon,
gewoon een heel bijzonder mens.

37

Als ik zo oud geworden ben
dat ik geen mens meer herken
en niet eens jouw naam meer weet;
Pak dan mijn hand heel even beet
en zeg me gedag.
Laat me voelen dat je me mag.
Wellicht dat ik het gevoel herken,
dat ik voor iemand, iemand ben.
Herinner mij maar niet in sombere dagen.
Herinner mij in de stralende zon
toen ik alles nog kon.

38

Ze zijn ons maar geleend
de vele mooi dingen
die lief, vertrouwd en veilig
ons dagelijks omringen.

Het is ons maar geleend
gezondheid, welvaart, leven
en we pakken het aan
al was het ons gegeven.

Ze zijn ons maar geleend
de vele aardse dingen
ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen,

39

Mij spreekt de blomme een tale.
Mij is het kruid beleefd.
Mij groet het altemale
dat God geschapen heeft.

40

God keek rond in zijn tuin
en zag een lege plaats.
Hij keek neer op onze aarde
en zag jouw moe gelaat.
Hij deed Zijn armen om je heen
en nam je mee om uit te rusten.
Gods tuin moet prachtig zijn.
Hij neemt alleen het beste.
Dag lieve.....

41

Ga nooit heen zonder groeten,
ga nooit heen zonder een zoen;
als je het noodlot zal ontmoeten,
kan je het morgen niet meer doen.
Ga nooit heen zonder te praten,
dat doet soms een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.

42

Ik heb de waterlelie lief
dat zij zo blank is
en zo stil de kroon uitspreidt in het licht
rijzend uit donkerkoele vijvergrond
heeft zij het licht gevonden
en ontsloot toen blij
het gouden hart
nu rust zij peinzend op het watervlak
en wenst niet meer.....

43

Je kruipt niet langer op het land.
Dansend gaan je vleugels.
Je landt in bloemen en in licht.
Je schittert, wat een mooi gezicht.

44

Zijn handen hebben voor ons gewerkt.
Zijn hart heeft voor ons geklopt.
Zijn ogen hebben ons tot het laatst gezocht.
Hij heeft zijn taak volbracht.

45

Leven is eeuwig
en liefde is onsterfelijk
en de dood is slechts een horizon
en een horizon is niets anders
dan een grens aan ons gezichtsvermogen.

46

Waar je ook bent, ik zal het niet weten,
niet in tijd en afstand te meten.
Ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zo dichtbij.

47

"Zij krijgt mooie vleugels,
zo blauw als de hemel,
een wonderschoon lijfje,
verfijnt en teer.
Zij vliegt door de lucht
als een prachtige vlinder
en kijkt nu heel anders op de aarde neer."

48

Zover we konden zijn we met u meegegaan.
De laatste fase moest u alleen doorstaan.
Moeder, u was een schat voor ons allen.
U te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Heel trots zijn wij, zo een moeder te hebben
gehad.
U blijft altijd bij ons, diep in ons hart.

49

Jouw plek in nu leeg.
Jouw stem zwijgt,
maar jouw plek in ons hart blijft.

50

Hij was zo moe van al dat vechten,
alles los te moeten laten.

Gelukkig is, omringt door zijn dierbaren,
heel rustig ingeslapen.
We zullen hem als man, vader en als mens
heel erg missen.

51

Rusten na het leven, rusten bij de bron,
vanwaar eens de weg begon.

'Je bent niet waarlijk dood,
die in mijn hert blijft leven.
Het is de leegte erom heen
die het verdriet blijft geven.'

52

Moeder zijn is alles geven,
zorg en lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven,
alles.....en tevreden sterven.

53

Vele fijne herinneringen
verzachten de smart.
Voorgoed uit ons midden,
maar altijd in ons hart.

54

Je hebt iemand nodig stil en oprecht.
Die als het er op aan komt
voor je bidt en voor je vecht.
Pas als je iemand hebt die mat je lacht
en met je grient, dan pas kan je zeggen:
„Ik heb een vriend!"

55

'Eerst is je wereld groot.
Je kunt er reizen tot en met,
maar heel dicht bij de dood,
is hij niet groter dan je bed.'

56

Door de tranen van dit uur
sluip de glimlach van de herinnering.
De fijne uren met dit goede mens
die stem, die ogen en dat hart
dat hart vooral, lieve herinnering.

57

De wind zal mij overleven
en de wolken
en als ik gestorven ben
zullen de zon en de maan
nog gewoon op – en ondergaan.

58

'Als een boom heeft hij over ons gestaan
en al waren zijn wortels soms moeilijk te
doorgronden;
Hij heeft altijd zijn best gedaan.
Een goed mens heeft rust gevonden.'

59

Weinig klagen, zelden vragen.
Hij was zo moe, had om ons
veel zorg te dragen.
Wij gunnen hem nu de rust en vree,
maar dragen hem in ons hart steeds mee.

60

De mensen van voorbij
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen,
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het Licht, zijn vrij.

De mensen van voorbij
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij
zij zijn met ons verweven.
In liefde, in verhalen
die wij zo graag herhalen.
In bloemengeuren, in een lied
dat opklinkt in verdriet.

61

Leven is geen begin
en evenmin is de dood een einde:
slechts vormen van verandering in het zijnde

62

Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat,
maar ook de sporen die je achterlaat

63

De laatste vlucht door donk're lucht
gedreven door een laatste zucht

Vlieg uit en spreid je vleugels wijd,
vlieg verder dan ik reiken kan
kijk niet meer om en wees niet bang

Zijn liefde maakt voor jou ruim baan
Zó kom je veilig bij Hem aan

64

Zo jong en volop in het leven
mocht jij je dromen niet meer beleven
Je humor en de glimlach op je gezicht
blijft voor altijd in ons geheugen gegrift

65

Ik heb een steen verlegd in
een rivier op aarde, nu weet ik
dat ik nooit zal zijn vergeten
ik leverde bewijs van mijn bestaan
omdat door het verleggen van die
ene steen de stroom nooit meer
dezelfde weg zal gaan

66

Als een bloem zo is het leven,
het begint is teer en klein.
De één die bloeit uitbundig,
de ander geurt heel fijn.

Sommige bloemen blijven lang,
weer anderen heel even.
Vraag niet bij welke groep je hoort,
dat is het geheim van het leven.

67

Op het eind berusting toen je ons verliet,
glimlach door herinnering, tranen vol verdriet.

Dood is een zekerheid in dit leven,
zelfs de oudste boom zal het eens begeven.

Maar jouw wortels gaan nooit verloren,
want zie, een nieuwe kiem, in 't ochtendgloren.

68

Opeens stond het leven stil
was het alsof de vogels niet meer floten
opeens leek alles zo oneindig ver weg
alleen de tranen zo nabij
Groter dan het verdriet is de liefde
voor jou, voor jullie, voor het leven
Mooie herinneringen, ze blijven altijd
morgen is er weer een nieuwe dag
Droog je tranen in de warmte van de liefde
een nieuwe toekomst tegemoet
een nieuwe glimlach, die de wereld groet

69

Alles is heimwee
Wolken en water

Alles is heimwee
Naar vroeger, naar later

Vroeger is over
Later.... een ster

Gisteren is oud
en morgen nog ver

70

Leven is als sneeuw
Je kunt het niet bewaren
Troost is dat jij er was
Uren, maanden, jaren

71

Opgewekt en zorgzaam, nooit vragend,
Nimmer klagend, altijd stil dragend.
Moedig ging je door, steeds weer.
Tot op het laatste moment,
het wilde niet meer.

72

Toen god zag
dat de weg te lang
de berg te hoog
en het ademen te zwaar werd
legde Hij zijn arm om jou heen
en zei: "Het is goed zo, kom bij mij."

73

Na vele moeilijke jaren
heeft zij haar rust gevonden.
Beetje bij beetje moest je ons verlaten,
we konden niet meer met je praten.
Die blik, die stilte, die deed vaak zo zeer,
mijn vrouw, onze moeder en oma van vroeger
was je niet meer.
Nu je voorgoed bent heengegaan,
denken wij terug aan het verleden
en zeggen "dank je" voor alles
wat je ons hebt gegeven.

74

"Gisteren vol leven, vandaag zo stil.
Er is niets dat voorgoed verdwijnt,
als je de herinnering bewaart."

75

Mijn ogen turend
langs velden, langs wegen.
Nergens meer een glimp van jou.
Ogen vervuld met tranen.
Voorgoed weg uit het verleden,
maar voor altijd in mijn verleden.

76

Na mijn dood:

Strooi mij as uit
voor alle winden.
Zodat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden
naar alles wat het eerst beminde,
naar wolk en zee
en zich daar mee verbindt.

77

Wanneer het einde nadert
is de grootste troost
een nieuw begin.

78

Een hof, een park, een stille plaats,
waar men naar toe gaat zonder haast.
In machteloos zwijgen of stil verdriet.
Soms schijnt de zon, maar ziet die niet.
Als hier liefde wordt begraven,
in rulle grond omringt door hagen.
Die grond, die plek, dat ritueel
is voor elk mens het laatste deel.

79

Ik heb het leven lief
en zoek de grenzen
van het leven en verdriet.

80

Als de trompetten stil zijn
en je geen muziek meer hoort,
dan klinkt gelukkig
nog de echo voort.....

81

Als een bloem zo is het leven.
't Begin is teer en klein.
De één bloeit uitbundig,
de ander geurt fijn.
Sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even.

82

Wij rouwen allen om je dood
en niemand weet waarom dit moest gebeuren.
Je viel plotseling uit de boot
en verdween door onbekende deuren.

83

Als ik doodga
hoop ik dat je bij mij bent
dat ik je aankijk
dat jij mij aankijkt
dat ik je hand nog voelen kan

Dan zal ik rustig doodgaan.
Dan hoeft niemand verdrietig te zijn.
Dan ben ik gelukkig.

84

Onze doden leven voort
in de zoete rivieren der aarde.
Ze keren terug in de stille
voetstappen van het voorjaar.
En het is hun ziel
die met de wind komt
en het oppervlak van het water
doet rimpelen.

85

Maar als het wonder is geschied
waarop mensen hopen,
dan gaat, als je je ogen sluit,
een nieuwe wereld open.

86

Verstomd een stille stem
nog stiller zal het zijn.
Geen plaats meer tussen ons,
maar ook geen zorg en pijn.
Je maakte deel uit van het geheel,
uniek en vol herkenbaarheid.
De schakel is verbroken,
de lege plek een feit
verdriet vermengd met dankbaarheid
want.....jij hoorde er zo bij.

87

'Wie kent zijn weg?'
Elke dag een stapje dichter naar het eind.
Elke dag een beetje van je kracht verkleind.
Elke dag wat zwaarder wat je torsen moet.
Doch al gaande wetend:
Eens komt alles goed.

88

Hij rust nu in vrede.
We zeggen veel te gauw:
'Het is voorbij.'
Nu werd alleen je lichaam weggenomen,
niet wat je was en wat je zei.

89

Het waarom zullen we nooit weten,
maar je vrolijkheid en liefde
zullen we nooit vergeten.

90

En leer in huivering en trage koude
je uitgeputte ziel hoe op het eind
hier niets is wat haar vast zou kunnen houden,
wanneer het Licht van gene zijde schijnt.

91

Leven is geen zaak van jaren.
Van 'wat je viert' of 'wat je lijdt.'
Ergens is het nog iets anders
dan alleen een zaak van tijd.

92

Rust nu maar uit
je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan begrijpen wat jij hebt geleden.
Wie kan voelen wat jij hebt doorstaan.

93

'Het laatste beetje is nu op.
Veel was er te verduren.
Het kaarsje is thans opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie het aangaat is 't niet erg,
die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die hij achterliet.
Vaarwel en wees tevreden.

94

Wie ooit geluk in liefde vond,
begraaft verdriet niet in de grond,
maar houdt de stille vlam aan 't branden
en warmt daaraan de lege handen.

95

Leven is geen zaak van jaren.
Leven heeft een diepere zin.
Je kunt het voelen 'aan het einde'
en ook een beetje 'bij het begin.'

96

Elke uitdaging durfde jij aan.
Er was geen zee voor jou te hoog.
Elke uitdaging durfde jij aan.
We redden het wel, was jouw betoog.
Je laatste uitdaging kon je niet meer aan,
maar waarom moest je zo vroeg al gaan.

97

'Wij staan verslagen met 't verdriet,
maar 't mooist van hem gekregen
leeft voort in wat hij achterliet.

98

Je bent niet waarlijk dood,
die in mijn hart blijft leven.
Het is de leegte erom heen,
die het verdriet blijft geven.

99

Je licht ging uit.
Je stralen schijnen door.
We zijn erdoor geraakt
en warmen ons nu aan
het schijnsel van je ziel.

100

Dat jij nog zo blij kon zijn
met elke dag die je werd gegeven.
Dat je op hele kleine dingen
zo gretig wist te leven.

dat je zo vol van moed kon zijn,
zo 'n berusting kon verwerven.
Dat jij, zo gehecht aan het leven,
toen het nodig was kon sterven.

Dat jij zo dicht bij ons kon zijn
maakt alles minder zwart.
Echt sterven zul je voor ons nooit,
omdat je voortleeft in ons hart.

101

Zij was al een tijd de oude niet,
toch kon zij het aan.
Wij, dicht bijeen, wij zagen
haar zacht naar de dood toe gaan.
Toch voelden wij iets van een wonder
door de stille kamer gaan.

102

Wat vreemd dat u er niet zult wezen,
wanneer wij weer naar huis toe gaan.
U zult niet meer in de kamer staan
en ons begroeten als voor dezen.

Oh, die vertrouwde kleine dingen,
die u zo onopvallend deed.
Die zullen wij missen tot dit leed
verstild is tot herinneringen.

103

Groots was hij, onze vader.
Een optimist met uitstraling.
Doorzetter en altijd geïnteresseerd.
Woorden schieten tekort om hem te
beschrijven.
Onze vader; wat hebben we
veel van hem geleerd.

104

Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent.
Als je mensen ziet,
maar ze niet echt meer herkent.
Als je toch blijft strijden
om bij ons te leven
dan hopen we dat nu
de eeuwige rust je is gegeven.

105

Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet, hij redt het niet.
Je streelt z'n wang,
je ziet z'n ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn leven,
maar ook zijn lijden overnam.

106

Wat was jij sterk en arbeidzaam.
Wat heb je voor ons klaargestaan.
Flink was jij je hele leven,
moedig ben je tot het eind gebleven.
Flink wil je nu dat wij ook zullen zijn,
maar afscheid van jou nemen
doet ons zo'n pijn.

107

Wij vinden geen woorden om het te zeggen,
hoe wij haar zullen missen, allemaal.
Het diepst gevoel is moeilijk uit te leggen,
het hart spreekt een niet te spreken taal.
Dit sterven is zo moeilijk te verwerken,
haar leven was ons zoveel waard.

108

Veel gelukkige jaren waren wij samen,
samen waren we één.
Maar nu jij er niet meer bent
moet ik zonder jou verder.....dus alleen.

109

Wij willen je rust gunnen
al is er droefheid in ons hart.
Je ziek zijn en je niet kunnen helpen,
dat is onze smart.

110

De laatste uren voor het einde
dan wordt die grote wereld klein,
is plotseling alles onbeduidend
tot aan het laatste beetje pijn.
Wat wij indrukwekkend vonden
verliest zijn glans, verliest zijn zin,
maar achter de gesloten ogen
glanst een gigantisch groot begin.

111

Moeilijk de dagen,
donker de nacht
kansloos je vechten
om eerlijke kracht.
Herinneringen leven,
onthouden je lach,
't goede heb je gegeven
er wacht een nieuwe dag.

112

Dan valt ineens het licht weer
door de kale bomen.
We kijken ernaar en denken; zo is het goed.
Er zal weer ieder jaar een nieuwe lente komen,
ook na een afscheid, na een laatste groet.
En ied're lente is een stukje verder leven,
hoelang, waarheen, dat weet geen mens.

113

Niemand die het weet.
Alles naar buiten zo gewoon,
maar van binnen zo'n verwarring.
Niemand die het weet,
niemand die iets ziet.
Het huilen zonder tranen
het stil, intens verdriet.

114

Ze was een vrouw vol levenslust en warmte.
Zich niet ontziend stond zij voor allen klaar.
Haar opgeruimd karakter
sierde haar hele wezen,
doch ziekte en smart overvielen haar.

115

De dood is als het doven van een kaars
als de ochtend is aangebroken.

Achter de tranen van verdriet
schuilt de glimlach van de herinnering.

116

Je had het vermogen om:
te genieten van de zon, de stilte
tevreden te zijn met eenvoud
te vertrouwen op het goede
liefde te geven, zonder verwachtingen
te zijn, gewoon om te zijn
te creëren met eindeloos geduld,
om dit alles voor te leven.

117

Het diepste verdriet wordt dikwijls verzwegen.
Voor het diepste geluk schieten woorden tekort.
Wij zijn met ons diepste verlangen verlegen,
waar het liefste bezit herinnering wordt.

118

Weggaan kun je beschrijven
als een soort van blijven.
Niemand wacht, want je bent er nog,
niemand neemt afscheid,
want je gaat niet weg.

119

Sterven met een lach en een traan.
Woorden soms moeilijk te verstaan.
Maar altijd vol goed moed,
zo was je en zo is het goed.

120

Alle goede herinneringen blijven,
...maar er komen geen nieuwe meer bij.

121

Doodgaan is niet zo erg
kan zelfs bevrijdend zijn.
Afscheid nemen van allen
die je liefhebben, dat doet pijn.

122

"Op de vraag naar de zin van het leven
antwoordt ieder met zijn eigen levensloop."

123

Ook in mijn lot en vrezen
klinkt de vertrouwde stem,
die mij verzekert met zachte klem
toch niet bezorgd te wezen.

124

Ik ben duizend winden die waaien.
Ik ben de diamanten schitteringen op sneeuw.
Ik ben het zonlicht op rijp graan.
Ik ben de zachte regen in de herfst.
Als je wakker wordt in de stilte van de ochtend,
ben ik de zwerm vogels
die in een vlaag opstijgt.
Ik ben de zachte ster die 's nachts schijnt.

125

De seizoenen

In de winter ben je vrij om al je dagen te
verdromen.
Maar je tijd is om, het land is leeg, het regent
dat het giet.
Je verlangt met hart en ziel naar nieuwe
bloemen aan de bomen.
Maar de seizoenen komen terug,
De jaren niet.
Er zal bloesem komen die jij niet meer ziet.

126

Wat een mooie dag,
alsof er nooit iets is gebeurd,
alsof de nacht niet heeft bestaan,
alsof het nooit donker is geweest.
Een mooie nieuwe dag,
ik voel de warmte van de zon,
die toch is opgegaan,
terwijl in het duister
mijn hele wereld is vergaan.

127

Je had het vermogen om:
Te genieten van de zon, de stilte
Tevreden te zijn met eenvoud
Te vertrouwen op het goed
Liefde te geven, zonder verwachtingen.
Te zijn, gewoon om er te zijn.
Te creëren met eindeloos geduld.
Ons dit alles voor te leven.

Gedichten voor kinderen

1

Een wonder in een wiegje
Zo onvoorstelbaar klein
Een wonder in een wiegje
Te mooi om waar te zijn

Zo blij als we waren,
zoveel verdriet hebben we nu.
Je was zo welkom

2

"Kijk ik heb de maan voor je gehaald.
De maan en alle fonkelende sterren."
Welterusten.....kleine beer.

3

Je komst was voor even.
De tak trilt nog na.
Als een vogel ben je naar het Licht gevlogen

We kijken naar de lucht, denkend aan jou.

4

Als een vlinder naar het licht
ben je voor ons uit gevlogen
onbereikbaar ver
en toch zo nabij.

5

Op vleugels van de wind
als een vlinder meegevoerd
naar de achterkant van de regenboog

6

Hoger dan de blauwe luchten
en de sterretjes van goud,
woont de Vader in de hemel
die van alle kinderen houdt.

7

Maar dit is natuurlijk niet een Echt Afscheid,
want het woud is er toch altijd nog
en iedereen die goede maatjes is met Beren,
kan het vinden.

8

Je blijft ons kind,
dat ooit met ons mocht leven,
dat zoveel liefde tot ons heeft gebracht.
Je geest blijft bij ons,
dat heb je ons gegeven.
Lieve..... goede reis
en rust maar zacht.

9

Adieu ons dapper kind.
Je zult er nooit meer wezen.
Tot straks, ons kind.
Je zult er altijd zijn.

10

Ons lief meisje is niet meer

Zij was in de bloei van haar leven.
17 jaar is ze geworden.

11

Na een droevig ongeluk
ben je er opeens niet meer.
Meer woorden kunnen we niet vinden.

Jeroen Verbeek

nog maar 26 jaar.

12

Lief klein meisje
wij hadden veel contact
dwars door de sluiers heen
binnen in ons hart.

Wij zullen je zo missen,
lief klein morgenkind,
en blij zijn als je ons weer vind.

13

Zo blij als we waren,
zoveel verdriet hebben we nu.
Je was zo welkom.
Helaas was onze blijdschap van korte duur.
Ons leven gaat nu verder in de wetenschap
dat jij in onze gedachten er altijd zult zijn.

14

AGNES ik heb de bloemen gevraagd
 voor je te glimlachen
 de vogels vroeg ik
 voor je te fluiten
 en de zon stuurt je
 haar warme stralen

In de vroege ochtend van 31 februari is onze
lieve schat overleden.

15

Voor -----

Je wilde nog zoveel beleven,
je lach klinkt nog van uur tot uur.
Je had nog zoveel weg te geven
aan levensvreugde en cultuur.
Toch ben je bij ons weggegaan,
een jonge plant gebroken in de knoppen.
Ik schaam me niet voor deze traan, verdriet
..... kan je niet verstoppen.

16

Al houd je nog zo van het leven,
je hebt het niet in eigen hand.
Ongevraagd moest je het verlaten
en velen staan sprakeloos aan de kant.

17

*An angel in the book of life
wrote down an infant`s birth
and mentioned
as he closed the book
.....too beautiful for earth*

Marije

* 14 augustus 2008

• 16 augustus 2008

18

Samen en toch alleen

En dan.....
gaat je kind dood
ondraaglijke hartepijn
dit leed onmeetbaar groot
zal altijd bij je zijn

En dan
sta je alleen
alleen met je verdriet
de mensen om je heen
zien al je tranen niet

En dan
gaat `t leven door
een lange weg van rouw
het kind dat je verloor
blijft levenslang bij jou

onze lieve

Naam en Voornaam

werd slechts 5 jaar

19

Natuurlijk mocht je niet ontbreken,
jongen met een eigen naam,
jongen met een eigen gezicht,
een eigen geheim.
Veel blijf je voor ons betekenen,
Onmisbaar blijf je.....

Na 5 mooie jaren hebben we je veel te
vroeg los moeten laten.

KENNISGEVING

1.

Na vele jaren van samenzijn
en dankbaar voor alles wat hij voor ons
heeft betekend, moeten wij u tot ons
verdriet mededelen dat van ons is
heengegaan mijn lieve man,
onze zorgzame vader en trotse opa

2.

Diep bedroefd, maar vol goede
herinneringen die wij met elkaar
hadden, laten wij u weten
dat is overleden mijn lieve man,
onze zorgzame vader en opa

3.

Verdrietig om haar heengaan,
maar met een dankbaar gevoel
dat haar lijden nu voorbij is,
geven wij u kennis van het overlijden
van onze lieve moeder,
oma en overgrootmoeder

4.

Na een periode van afnemende
gezondheid is voor ons toch nog
onverwacht, in alle rust en in zijn eigen
vertrouwde omgeving, van ons
heengegaan mijn lieve man,
onze zorgzame vader en trotse opa

5.

Toch nog onverwachts is,
in het bijzijn van haar kinderen,
rustig ingeslapen onze lieve,
unieke moeder, oma en overoma

6.

Na een intens en gelukkig leven is,
na een korte periode van heftig ziek
zijn, heengegaan mijn lieve man
en trotse papa van Anna,
onze liefde, ons leven, ons geluk

7.

Intens verdrietig, maar met fijne
herinneringen, hebben we afscheid
moeten nemen van onze lieve moeder
en oma

8.

*Als je de voet op de andere oever zet
en het blijkt de hemel te zijn.*

*Als je dan door een hand wordt
aangeraakt en het blijkt de hand van
Jezus te zijn.*

*Als de dan muziek hoort
en het blijken de engelen te zijn.
Dan ben je niet heengegaan,
maar thuis gekomen.*

Vertouwend op de zekerheid van zijn
Thuiskomen nemen we bedroefd, maar
met goede herinneringen, afscheid van
mijn lieve man, opa en oude opa.

9

God nam geheel onverwachts tot zich,
mijn lieve vrouw en onze lieve
zorgzame moeder

10

*Uw leven moesten we loslaten.
In ons leven houden wij u vast.*

Na een moeilijke weg en een geduldig
gedragen lijden, is heden door
Jezus thuisgehaald mijn geliefde
vrouw, onze zorgzame moeder en
lieve oma

11

Na een welbesteed leven, gevuld met
oprechte belangstelling voor de
medemens, is vanmorgen ontslapen in
zijn Heer en Heiland, mijn lieve man,
onze zorgzame vader, groot- en
overgrootvader

12

Met nog zoveel plannen voor te
toekomst is heden na een moedig
gedragen lijden van mij heengegaan
mijn lieve man

13

Na een half jaar vechten tegen zijn
ziekte heeft hij ons moeten verlaten.
Een bijzonder mens is vertrokken.
Hij was een lieve man en een
zorgzame vrolijke vader voor zijn
kinderen en kleinkinderen

Echtgenoot van -----
Vader van -----
Opa van -----

14

De ouderdom verzacht het sterven.
De hand te zwak om zich op te heffen,
Rust nu op het laken met de vrede van
de berusting.
De wereld werd een boomtak voor het
raam,
Een vogelzwerm op zoek naar de
zomer.

In ons bijzijn is op 4 juli rustig
ingeslapen onze lieve moeder en oma

15

*Wat de toekomst brenge moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.*

Bedroefd, maar dankbaar voor wat hij
voor ons heeft betekend, delen wij u
mee dat na een moedige strijd
door de Here van ons is weggenomen
mijn innig geliefde man, onze vader en
opa

16

Heden ging na een langdurig, geduldig
gedragen lijden van ons heen mijn
dierbare man, onze zorgzame vader
en opa

17

Omringd door zijn naasten is in vrede
ingeslapen onze lieve -----

18

Je wilde zo graag bij ons blijven
en vocht ervoor, zolang je kon.
Maar deze strijd kon je niet winnen.

De waarheid dringt nog niet tot ons
door, maar het feit ligt er.
Moeder is gestorven.
Ze werd 83 jaar.

19

Met al zijn levenslust en wilskracht
heeft hij deze strijd niet kunnen
winnen.

Na alle fijne jaren die wij samen met
hem mochten beleven, hebben we met
veel verdriet afscheid moeten nemen
van mijn lieve man, onze vader en opa

20

De strijd is gestreden,
het leed is voorbij.
Geluk, pijn en verdriet
maken plaats voor eeuwige vrede.

Jan is rustig ingeslapen.

21

Diep onder de indruk van de manier
hoe hij de ongelijke strijd gestreden
heeft, moeten wij u vertellen dat van
ons is heengegaan onze lieve vader en
opa

22

En toen opeens stond de wereld even
stil;
deze zal nooit meer hetzelfde zijn.

Met verslagenheid geven wij kennis
van het geheel onverwachts overlijden
van

23

Wij geven u kennis, dat na een leven
vol zorg en aandacht uit ons midden is
weggenomen onze lieve vader en opa

24

Vol verdriet om de leegte
die zijn sterven achterliet, doch
dankbaar voor de liefde en zorg die hij
eens aan ons heeft gegeven in de
jaren die wij samen in gezondheid
mochten beleven, geven wij kennis van
het overlijden van mijn lieve man, onze
vader en mijn opa

25

Heden ging na een kortstondige ziekte
van ons heen, onze lieve vader en opa

26

*Als je in je levenstijd
warmte om je heen hebt verspreid.
Als je iemand die daar treurt
hebt getroost en opgebeurd.
Als je hielp waar je het kon
aan wat licht en aan wat zon.
Als je een goed voorbeeld geeft,
heb je niet voor niets geleefd.*

Vol bewondering voor de wijze waarop
hij het onvermijdelijke aanvaardde,
geven wij u met groot verdriet kennis
van het overlijden van mijn lieve man,
onze zorgzame vader opa.

27

Heden is overleden onze vader,
groot – en overgrootvader, in de
ouderdom van 97 jaar.
Wij zijn dankbaar dat vader voor verder
lijden bespaard is gebleven.

28

Na een liefdevolle verzorging in
“-----” te -----
is nog onverwacht van ons
heengegaan onze vader en opa.

29

Ook aan een gelukkig
leven komt een einde.

Bedroefd hebben we afscheid
genomen van onze lieve

30

Na een gelukkig leven met nog zoveel
plannen voor de toekomst is van ons
heengegaan mijn lieve man, onze
geweldige vader en trotse opa

31

Vandaag werd uit ons midden
weggerukt mijn liefste en onze papa

32

Met groot verdriet geven wij kennis van
het plotseling overlijden van onze
zoon, broer en oom

33

Dankbaar dat hij nog zolang, zo goed
bij ons mocht zijn en bedroefd hem te
moeten missen, delen wij u mede dat
heden is overleden onze lieve papa

34

Mijn lieve man, onze papa en opa uit
duizenden heeft ons moeten verlaten.
Hij was er altijd voor iedereen.

35

Een goed mens, een levensgenieter,
mijn trouwe maatje door dik en dun en
onze lieve vader heeft ons verlaten

36

We zijn er naar toegegroeid.
Desondanks is het afscheid nemen
voor ieder van ons moeilijk .
Op 31 februari 2040 is overleden

37

Na een bijzonder leven met veel dierbare herinneringen is een bijzonder mens, mijn lieve vrouw, onze lieve moeder en oma op 31 februari overleden

38

Terugkijkend op een leven vol intense ervaringen van vreugde en verdriet is na een kortstondige ziekte overleden mijn lieve zorgzame man

39

Uit onze kring van liefde en vriendschap heeft God tot zich genomen, mijn innig geliefde man, onze papa en opa

40

Voor ons onverwacht, maar op God's tijd, ging van ons heen mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

41

Heden nam de Here plotseling uit ons midden, onze zorgzame vader en opa

42

In zijn Heer en Heiland is ontslapen, onze innig geliefde vader en opa

43

Vertrouwend op haar Heer is na een langdurig, geduldig gedragen ziekte door Hem thuisgehaald onze lieve moeder en oma

44

Het heeft de Here behaagd op Zijn tijd, voor ons onverwachts, tot Zich te nemen onze lieve moeder en oma

45

Wij hadden de laatste tijd zoveel plannen gemaakt voor de toekomst die nog voor ons open lag hier op aarde. Samen genoten wij van het leven, maar toen riep God jouw naam.

Wij zijn bedroefd om het verlies, maar ook intens dankbaar voor de liefde en het leven wat we samen hebben gedeeld.

46

'Mijn genade is U genoeg.'

In dit vertrouwen is heden ontslapen mijn lieve vrouw.

47

De Here bewaart de eenvoudigen. Ik was verzwakt, maar Hij heeft mij verlost.

(Ps. 116:6)

Heden heeft de Here tot Zich genomen onze lieve vader en opa

48

In de volle zekerheid van zijn geloof, ging naar zijn Heiland, onze lieve vader, groot- en overgrootvader

49

'k Zal gedurig bij U zijn.

Na een langdurig ziekbed is door de Here tot zich genomen mijn lieve vrouw

50

Op Zijn tijd heeft de Here thuisgehaald Zijn moegestreden kind, onze lieve vader en opa

51

Ik kan gaan slapen zonder zorgen,
want slapend kom ik bij U thuis.
Alleen bij U ben ik geborgen.
Gij doet mij rusten tot de morgen en
wonen in een veilig huis.

Bedroefd, maar ook dankbaar, delen
wij u mede dat na een moedig
gedragen lijden van ons is
heengegaan mijn lieve man, onze
zorgzame vader en opa

52

Aan een veelbelovend leven is abrupt
een einde gekomen.
Tijdens zijn werk is plotseling en veel
te vroeg uit ons midden weggerukt mijn
allerliefste

onze zoon, broer en oom

Hij was 27 jaar.

Woorden schieten tekort;
Wij zijn verbijsterd en kunnen dit
onherroepelijke niet bevatten.
We zullen hem zo missen.

53

Op 30 februari overleed, na een
noodlottig ongeval, een gedeelte van
mijzelf, mijn allerliefste

54

Terwijl hij zich gaf aan wat zijn leven
was, is volkomen onverwachts uit zijn
spel thuisgeroepen onze vrolijke lieve
zoon en broer

55

De mooiste bloemen worden het eerst
geplukt.

Heden is door een noodlottig ongeval
onze lieve dochter, zus en dierbare
vriendin abrupt van ons weggenomen.
Ze wilde nog zoveel.
We hebben geen woorden voor dit
verdriet.

56

Lieve -----

Ik was zo blij om jouw grote broer te
mogen zijn, maar nu ben je dood.
Vergeten zal ik je nooit.

Dag lieve -----

57

Met veel verdriet vertellen wij u dat
onze ----- is overleden.
We hebben het 6 jaar heerlijk gehad
met elkaar.
Helaas mocht het niet zo blijven.

Teksten voor familie, vrienden en kennissen.

1

In onze vriendenkring is een lege plaats ontstaan.

Wij hebben kennisgenomen van het geheel onverwachts overlijden van onze vriend.....

2

Bedroefd hebben wij kennis genomen van het overlijden van onze buurman

3

Onverwacht ontvingen wij het droevige bericht dat onze broer, zwager en oom is overleden

4

Wij zijn geschokt door het plotseling overlijden van onze buurvrouw

5

Met ongeloof en grote verslagenheid hebben wij kennis genomen van het overlijden van onze collega

6

Heden bereikte ons het droevige bericht dat onze vriend is overleden.

Andere teksten

Rouwdienst

Afscheidsbijeenkomst

Herinneringsbijeenkomst

Samenkomst

Dankdienst voor haar leven

Afscheidsplechtigheid

Dienst van Woord en Gebed

Crematieplechtigheid

Terug kijken op zijn leven

1

Zij heeft haar lichaam ter beschikking gesteld van de medische wetenschap. Er zal dus geen uitvaart plaatsvinden.

2

5 jaar geleden ging onze moeder hem reeds voor.

3

Astrid zal net als haar broertje Gerard voor altijd in onze gedachten blijven.

4

In deze dagen denken wij ook speciaal aan onze overleden vader en ons zusje Roeli.

5

De rouwdienst, die u kunt bijwonen, zal worden gehouden maandag 31 februari om 10:30 uur in de aula, Ds. Smitslaan 14 te Nieuwleusen. Aansluitend zal de begrafenis plaatsvinden op de algemene begraafplaats aldaar.

Voor de dienst is er gelegenheid tot condoleren van 10:00 tot 10:20 uur.

6

Wij willen moeder gedenken in de rouwdienst die wordt gehouden maandag 31 februari om 10:30 uur in de aula, Ds. Smitslaan 14 te Nieuwleusen. Daarna zullen we haar begraven op de algemene begraafplaats aldaar.

7

U kunt afscheid nemen van Jan op dinsdag 30 februari van 14:00 tot 18:00 uur bij ons thuis.

Op woensdag 31 februari om 14:00 uur zal Jan worden begraven op de algemene begraafplaats aan de Ds. Smitslaan te Nieuwleusen. Er zal muziek gemaakt worden door zijn vrienden.

We stellen uw aanwezigheid zeer op prijs.

8

Jan is overgebracht naar de aula, Ds. Smitslaan 14 te Nieuwleusen. Liever geen bezoek aan huis.

9

De crematieplechtigheid, met de muziek waar Jan zo van hield, zal plaatshebben op donderdag 30 februari om 15:00 uur in het crematorium "Kranenburg", Kranenburgweg 9 te Zwolle -Noord. Wij stellen uw aanwezigheid zeer op prijs.

Na afloop van de plechtigheid is er in de koffiekamer van het crematorium gelegenheid om ons te condoleren.

Wij vragen u uiterlijk 14:45 uur aanwezig te zijn.

10

Jan is bij ons thuis, waar een ieder die afscheid van hem wil nemen welkom is.

De rouwdienst zal worden gehouden donderdag 30 februari om 10:30 uur in de aula, Ds. Smitslaan 14 te Nieuwleusen.

Wij willen daarna, samen met u, Jan op de algemene begraafplaats aldaar begraven.

11

Na de uitvaartdienst bent u uitgenodigd om deel te nemen aan de koffietafel die gehouden zal worden in

Café – zaal Apollo

Averbodestraat 74 te Blerick

Zelfdoding

1

Met respect voor de beslissing
die zij zelf heeft genomen, geven wij
diep geschokt kennis van het
overlijden van onze lieve

2

Ik wou dat je vanaf de overzij
ons zeggen kon dat je rust gevonden
hebt.

Het zou ons helpen te geloven
dat er een zin schuilt in jouw dood.

Vastbesloten om niet meer verder te
leven is tot ons verdriet op 8 april op
45-jarige leeftijd overleden onze

3

Het is ons niet altijd gegeven
alles te begrijpen.
Ondanks onze liefde en aandacht
en van velen om ons heen,
is onze lieve

niet bij ons gebleven.
Hij zocht een rustpunt en wij hopen,
ondanks ons groot verdriet dat hij dat
gevonden heeft.

4

Haar verlangen naar de dood
was groter dan haar wil om te leven.

Met groot verdriet geven wij kennis van
het overlijden van onze

5

Soms weten mensen veel.
Soms weten mensen niets
En vragen: 'waarom?'
Het antwoord verstilt,
omdat er geen antwoord is.

Vandaag heeft onze lieve

voor de dood gekozen.